

danske befolkning. Hvem er det, der sætter folk i kasser her?

Når vi har den helt grundlæggende fælles målsætning, at vi gerne vil hjælpe folk til at komme ud på arbejdsmarkedet, så må jeg sige, og det vil jeg gerne sige åbent og ærligt, at den tidligere regering forsøgte sig med en introduktionsydelse. Vi prøvede den, vi fandt ud af, at den ikke virkede, og vi trak den tilbage. Vi afprøvede den mekanisme. Vi ved bevisligt, at den ikke virkede.

Når jeg nu så hiver en særlig gruppe frem og spørger: Kunne vi i det mindste ikke blive enige om, at den undtager vi, selv om vi er uenige om den store gruppe, så er det netop af de grunde, som fru Karen J. Klint var inde på, at vi ved, at vi har en lille gruppe af folk, som ikke har en jordisk chance, som lever under kummerlige vilkår, og som i forvejen har en så tung bagage med, at jeg simpelt hen ikke mener, det er anstændigt ikke at tilbyde dem ordentlige levevilkår i Danmark.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til hr. Martin Lidegaard vil jeg godt sige, at jeg ikke er enig i, at den tidligere introduktionsydelse ikke fungerede. Den blev jo stoppet efter så kort tid, at man næppe kan udlede det ene eller det andet.

Men jeg vil gerne have lov at sige, at den tidligere regerings politik på det her område slog fejl. Man parkerede folk på kurser og offentlig forsørgelse i håb om, at de lærte dansk på et eller andet tidspunkt og så blev arbejdsmarkedsparate. Den linje har vi jo opgivet nu. Jeg går ud fra, at vi alle er enige om, at den første prioritet er hurtigst muligt at få folk i arbejde, så kan det være, man lærer automekanikerdansk eller slagteridansk eller et eller andet, men man kommer ind i det danske samfund og bliver ad den vej integreret.

Der vil jeg bare gerne sige, at der selvfølgelig må være et økonomisk incitament til at komme i arbejde. Vi har jo netop kunnet påvise eksempler på – også da vi lavede »Flere i arbejde« – at når man først kommer på kontanthjælp, så vil der aldrig, aldrig nogen sinde være et økonomisk incitament til at komme ud på arbejdsmarkedet.

Det er jo netop de hjørner, som vi – jeg – gerne vil gøre op med, fordi jeg tror, vi gør mennesker en bjørnetjeneste ved at argumentere som

hr. Martin Lidegaard, at det er synd for den ene gruppe, og det er synd for den anden, for hvis vi gør folks problemer til kernepunktet i det her, så overser vi den hjælp, der ligger i at give et skub til at komme ud i samfundet.

Må jeg så godt sige – meget af det her kan vi jo vende tilbage til under udvalgsbehandlingen af det her forslag – at ifølge den seneste statistik fra juni 2003 var der 9.265 personer på introduktionsydelse på kontanthjælpsniveau i juni 2003. Heraf fik 3.735 personer hjælp i særlige tilfælde svarende til 41 pct. Det beløb, der i gennemsnit blev ydet, var 2.425 kr. til dem, der fik på kontanthjælpsniveauet.

I samme måned modtog 1.735 personer introduktionsydelse på starthjælpsniveau, heraf fik 826 personer hjælp i særlige tilfælde svarende til 48 pct., men det beløb, de fik i gennemsnit, var 2.300 kr. De, der var på den lave hjælp, fik altså i gennemsnit et lavere beløb i supplerende ydelser end dem, der var på den høje sats.

Kl. 14.55

Det betyder også, at de personer, der har været her længst, modtager mest hjælp i særlige tilfælde, og det er særlig bemærkelsesværdigt, fordi hjælp i særlige tilfælde i reglen antages at være højere, umiddelbart efter at udlændingene er blevet boligplaceret, fordi de i den periode har haft etableringsudgifter. Men disse ting kan vi jo vende tilbage til under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er jo glad for, at ministeren så ærligt og åbent fremlægger, at det her simpelt hen handler om at få folk i arbejde. Det er det, det handler om. Derved ved vi jo også, hvad der venter kontanthjælpsmodtagerne, altså ganske almindelige kontanthjælpsmodtagere, på et senere tidspunkt, for der er jo ikke nogen bestemt grund til, at det kun er udlændinge eller folk med en udenlandsk baggrund, der skal i arbejde. Selvfølgelig skal almindelige danskere også i arbejde. Og når nu det her forslag ifølge ministeren er så godt til at få folk i arbejde, så er det jo kun et spørgsmål om tid, f.eks. lige efter næste valg, for man vil næppe sige det før valget, så vil angrebet på kontanthjælpsmodtagerne komme, eller vil man lade danskere i stikken? Vil man lade folk på kontanthjælp i stikken?

Nå, man kan så stille spørgsmålet: Virker ministerens ræsonnement så? Og der vil jeg godt bede ministeren om at bekræfte, at hvis der er en